

[Kristian Kristensen.]

beregning medføre et ganske betydeligt prisfald på denne overgangsjord, på den alt for dyre jord, vi i øjeblikket bygger på. Jeg tror faktisk, det er sådan, at praktisk talt hele befolkningen håber og venter på, at det bliver resultatet af det, vi her arbejder med. Dette håb og denne forventning deler jeg, og det er derfor med glæde, jeg kan tilsige mit partis medvirken til gennemførelsen af dette lovforslag, eventuelt med et par småændringer, når blot det er ændringer, der betyder forbedring.

Alfred Jensen: Det foreliggende lovforslag er i fremsættelsestalen motiveret med de kraftige stigninger i grundpriserne i København, i store købstæder og på visse andre områder, hvor handel med jord i stor stil finder sted. Jeg finder anledning til at knytte et par ord til denne motivering, og jeg gør det, fordi man ved tidligere behandlinger af lovforslaget om grundstignings-skyld fra forslagsstillernes side — har jeg vel lov til at sige — har hævdet, at når man gennemførte de foranstaltninger, der var foreslået, ville der praktisk talt ikke være mulighed for spekulation i jord. Det er klart, at når man fremsætter den slags påstande, vil en sådan lovgivning blive godkendt, fordi der ret naturligt er megen modvilje i den brede befolkning mod spekulation i jord. Vi kommer imidlertid ikke uden om, at spekulation i jord er foregået og foregår i alt for stort omfang. Jeg har på den kommunistiske gruppes vegne gjort opmærksom på, at hvis man virkelig ville begrænse spekulationen i jord, så var de foranstaltninger, der var foreslået, ikke tilstrækkelige. Og jeg noterer med en vis tilfredshed, at man i dag har kritiseret disse foranstaltninger, fordi de ikke har hæmmet spekulationen, men tværtimod har givet spekulanterne mulighed for at tjene nye store formuer.

Jeg har gjort opmærksom på, at hvis man vil gennemføre en grundstigningsskyld, der skal udelukke spekulation, så nytter det ikke at opretholde disse forskellige tillæg, enten det nu er grundtillæg eller konjunkturtillæg, for alene opretholdelsen af sådanne tillæg af den ene eller den anden størrelse giver mulighed for spekulation. Dertil kommer så — hvad jeg den ene gang efter den

anden har understreget — svælget imellem ansættelsen af ejendomsværdierne og handelsbeløbene. Der har været og er stadig en sådan forskel. Den statistik, der foreligger, viser, at der siden sidste vurdering også er opstået et svælg mellem ejendomsværdierne og handelspriserne. I 1957 var handelssummerne 21 pct. højere end ejendomsværdiernes ansættelse i 1956. I 1958 var den samlede forskel 23,4 pct., og det er klart, at når der er en sådan forskel mellem vurderingerne og handelspriserne, er der en vældig margen for spekulation.

Dernæst har jeg gjort opmærksom på, at hvis man endelig ville inddrage alt det, der kaldes samfundsskabte værdier, kunne man ikke klare sig med en rentesats på 4 pct.

Jeg kan naturligvis hovere en lille smule over, at det, jeg har påpeget som mangler i loven, nu tydeligt erkendes fra alle sider. Det erkendes jo fra regeringshold derved, at man fremsætter forslag om ændringer, der tjener til at imødegå — jeg har vel lov at sige de værste mangler. Det erkendes fra en side, hvor man påpeger, at netop disse foranstaltninger ikke alene har givet rige muligheder for spekulation i jord, men — hvis jeg har forstået det rigtigt — også har givet mulighed for at presse priserne unødigt op. Derfor kan jeg tilslutte mig den ærede ordfører for retsforbundet, når han opfordrede til at følge Ibsens anvisning: hvad du gør, gør fuldt og helt og ikke stykkevis og delt. Det er netop det, vi har gjort opmærksom på, at hvis man ikke skar til bunds her, hjalp alt det, man lavede, ikke noget. Det er klart, at vi med interesse ser, at man erkender manglerne i loven, og at vi også ønsker, at man skal nå frem til at løse de problemer, der foreligger her. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den løsning, vi har påpeget, er den eneste rationelle, nemlig samfundets overtagelse af jorden. Naturligvis byder også det på visse problemer, men det er den eneste måde, hvorpå man virkelig kan komme spekulanternes udnyttelse af jordmangelen til livs.

Der har i dag som ved tidligere lejligheder været peget på det urimelige i, at det er køberen, der må betale ikke alene stigningen i grundpriserne, men også de øgede skatter og grundstigningsskylden. Det er jo et problem, der har været fremme den